

Погоджуючись з твердженням, що ТКС передбачає співпрацю суміжних територій сусідніх держав, тобто визначальним є наявність кордону між співпрацюючими територіями [4,с.11], ми розуміємо вагомість та значення митних органів у функціонуванні державного кордону загалом, адже державний митний кордон та діяльність регіональної митної служби прямо пов'язані. В цьому контексті доцільно проаналізувати призначення та завдання митної служби, в тому числі регіональних митних органів.

Призначенням митної служби України є створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, забезпечення безпеки суспільства, захист митних інтересів України [1]. Виходячи з призначення та основних завдань митної служби, викладених у статті 544 Митного кодексу, ми розуміємо, що митна служба має суттєві важелі впливу на здійснення діяльності у транскордонному просторі, регулює відповідні процеси, а отже безпосередньо пов'язана з реалізацією ТКС прикордонних регіонів.

Визначаючи роль регіональних митних органів у здійсненні транскордонного співробітництва регіонів також слід торкнутися аспекту розуміння кордону як бар'єру. З різними країнами існують різні особливості співпраці. Налагодження контактів регіональних митних органів нашої держави з відповідними органами суміжних країн однозначно буде мати позитивний ефект. Проведення зустрічей та круглих столів, на початкових етапах участі регіональних митних органів у ТКС, актуалізує обмін досвідом, а в майбутньому сприятиме подоланню жорсткості бар'єрів та в певній мірі стимулюватиме прикордонне співробітництво регіонів.

Література

1. Митний кодекс України від 13.03.2012р. № 4495-VI// <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Закон України «Про транскордонне співробітництво» від 24.06.2004р. № 1861-IV// <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.
3. Указ Президента України від 24.12.12 №726/2012// <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/726/2012>
4. Посібник «Транскордонне співробітництво». Мікула Н.А., Толкованов В.В.- Київ, видавництво «Крамар», 2011, - 259с.

Сидоренко І. В.

асистент кафедри фінансів

Чернігівський державний технологічний університет

МЕТОДИКА ІНДИКАТИВНОЇ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНО- ДОРОЖНЬОГО КОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ

Важливою умовою подальшого розвитку економіки України постає інноваційна діяльність як на макро-, так і на мезо- та мікрорівні, що дозволить підвищити конкурентоспроможність транспортного виробництва, ефективність

використання ресурсів, покращити соціально-економічне становище суб'єктів господарювання. Реалізація моделі інноваційного розвитку національної економіки та суб'єктів господарювання вирішальним чином залежить від наявності й доступності різноманітних джерел інвестиційних ресурсів. З особливою гостротою ця проблема постає для транспортної галузі, яка з врахуванням низького рівня доходності стає малопривабливою для інвестування з усіх наявних джерел.

Дослідженням проблем розвитку та функціонування транспортно-дорожнього комплексу регіонів, що пов'язувались з пошуком джерел фінансування, інноваційним оновленням та розвитком основних фондів займалися такі зарубіжні та вітчизняні вчені: І.Я. Аксенов, О.П. Артинов, О.О. Бакаєв, М. М. Біленький, М.М. Громов, В.П. , Ільчук, Г.О. Кондрать'єв, В.Г. Коба, Б.М. Парохонський, Ф.П. Кравець, В. І. Краєв, Ю.Є. Пашенко, Є. М. Сич, Ю.М. Цветов, В.Г. Шинкаренко ін., які зробили вагомий внесок у нові напрямки наукових досліджень, визначили умови ефективного інноваційного оновлення техніко-технологічної бази транспортного виробництва.

На сьогодні залишилися поза увагою вчених проблеми, що стосуються інвестиційного забезпечення інноваційного оновлення ТДК регіонів. Аналіз літературних джерел показав, що актуальними на сьогодні залишаються питання інвестиційного забезпечення інноваційного оновлення технологічних перетворень ТДК регіону, розробки методики оцінки та механізмів ефективного інвестування, які б могли дозволити здійснювати ефективне забезпечення розвитку транспорту в умовах обмеженості фінансових ресурсів.

Індикативна оцінка ефективності інвестування інноваційного розвитку регіонів України містить сукупність індикаторів, які відіграють роль кількісних цільових завдань на кожному етапі оцінки доцільності інвестування в окремий регіон. Їх основу становить первинна інформація про стан регіону (дані моніторингу наявності загального обсягу інвестицій, рівня іноземного інвестування, стану основних засобів, кількості підприємства, оновлення основних засобів, показники доходності), що підлягає обробці та аналізу на наступному рівні, а на цьому матеріалі ґрунтується, в свою чергу, розробка індикаторів розвитку ТДК. Термін —індикатор| в перекладі з латині *indicare* [1] означає розкриття, а в сучасному трактуванні репрезентує емпіричну модель реальності, яка служить основою для розробки індексів. Індекси є вершиною інформаційної піраміди, як найбільш агреговані чисельні показники для визначення заходів впровадження інновацій у ТДК регіонів та прийняття відповідних рішень.

Методика індикативної оцінки інвестування інноваційного розвитку ТДК регіону передбачає визначення оптимального стану системи науково обґрунтованих параметрів, які визначають ефективність впровадження інновацій у ТДК регіонів з точки зору їх синергетичного поєднання.

Під інноваційним розвитком ТДК регіону розуміється якісно новий рівень збалансованого розвитку всіх видів транспорту регіону за рахунок впровадження інноваційних програм, що забезпечують оновлення та нарощування його економічного потенціалу. Ключова роль у реалізації

інноваційного розвитку ТДК регіону відводиться інвестиційному забезпеченню інноваційних зрушень в рухомому складі та транспортній інфраструктурі.

На ефективність інвестиційно-інноваційної діяльності ТДК в регіоні суттєво впливають рівень інвестування, нормативно-правове забезпечення, інвестиційна привабливість [2].

Використання розробленої методики індикативної оцінки інвестування інноваційного розвитку ТДК регіонів дозволив систематизувати усі регіони України за напрямками критеріальної ознаки, зокрема, базисними умовами розвитку, розмірами та наслідками перетворення інвестиційних ресурсів, результатами інвестування в інновації.

Проведений аналіз інвестицій у ТДК регіонів України свідчить, що Харківська, Одеська, Миколаївська, Львівська, Київська, Черкаська та Сумська займають вигідніше положення в порівнянні зі всіма регіонами України. Аналіз динаміки інвестування транспортної галузі регіонів в розрізі таких показників як обсяг інвестицій в регіон, обсяг інвестицій в ТДК регіону та фінансування інновацій в регіон України, показав, що обсяги інвестицій в діяльність транспорту найбільшій в Одеськ, Харківській, Дніпропетровській, Львівській, Київській та Донецькій області, Чернігівська область займає лише 20 - те місце. Найбільшу питому вагу інвестицій у ТДК в 2009 р. було забезпечено в Одеській області, яка складала 38,46 % від загальної кількості, а в Чернігівській області цей показник складав лише 11,67 % [3]. На сьогодні інвестиційні процеси, які були загальмовані фінансовою кризою, поступово починають відроджуватись у всіх регіонах України, що є позитивною тенденцією.

Одним з головних факторів індикативної оцінки є рівень структурних зрушень за певними критеріальними ознаками інвестування інноваційного розвитку ТДК.

Тенденція структурних зрушень у процесі інноваційно-інвестиційного розвитку транспортно-дорожнього комплексу регіонів визначається визначеною динамікою. Вплив структурних змін в економіці на динаміку показників називається структурним ефектом і відображає зв'язок між зміною структури ТДК та динамікою таких показників, як інвестиції у транспортний сектор регіонів та обсяг інновацій у ТДК регіону.

Для комплексного аналізу структурних зрушень обсягів інвестицій в забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку транспортно-дорожнього комплексу регіонів доцільно використовувати індикативну методику, яка включає певну послідовність.

По-перше, необхідно здійснити оцінку інтенсивності змін в структурі обсягів інвестицій в забезпеченні інноваційно-інвестиційного розвитку транспортно-дорожнього комплексу регіонів. По-друге, визначити показники та інтерпретувати отримані тенденції структурних зрушень обсягів інвестицій та здійснити їх рефракцію крізь показники оцінки ефективності функціонування ТДК, які в розрізі дослідження є „індикаторами пріоритетності”.

Розробка „індикаторів пріоритетності” запропонованій методиці має особливе значення, оскільки саме на їх основі відбувається ранжування ТДК регіонів за рівнем інвестиційної привабливості.

Запропонована методика індикативної оцінки ефективності забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку транспортно-дорожнього комплексу регіонів дозволяють визначити доцільність структурного розподілу інвестиційних ресурсів за регіонами з очікуваним рівнем віддачі від впровадження інновацій.

Література

1. Грабовецкий Б.Є. Основи економічного прогнозування / Б.Є. Грабовецкий. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://buklib.net/component/option,com_jbook/task,view/Itemid,9999999/catid,204/id,9631/
2. Новак В.О. Сучасні перспективи розвитку транспортної галузі України./В.О. Новак, І.М. Андрійчук/ [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/PSPE/2012_1/Novak_112.htm
3. Офіційний сайт Державного комітету статистики./[Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>